

REGULAMENTUL DELEGAT (UE) NR. 152/2013 AL COMISIEI

din 19 decembrie 2012

de completare a Regulamentului (UE) nr. 648/2012 al Parlamentului European și al Consiliului în ceea ce privește standardele tehnice de reglementare privind cerințele de capital pentru contrapărțile centrale

(Text cu relevanță pentru SEE)

COMISIA EUROPEANĂ,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,

având în vedere avizul Băncii Centrale Europene ⁽¹⁾,având în vedere Regulamentul (UE) nr. 648/2012 al Parlamentului European și al Consiliului din 4 iulie 2012 privind instrumentele financiare derivate extrabursiere, contrapărțile centrale și registrele centrale de tranzacții ⁽²⁾, în special articolul 16 alineatul (3),

întrucât:

- (1) Regulamentul (UE) nr. 648/2012 stabilește, printre alte aspecte, cerințe prudențiale pentru contrapărțile centrale (CPC) pentru a se asigura că acestea sunt sigure și solide și respectă în orice moment cerințele de capital. Având în vedere că, în mare măsură, riscurile care decurg din activitățile de compensare sunt acoperite prin resurse financiare specifice, astfel de cerințe de capital ar trebui să garanteze faptul că o CPC este capitalizată adecvat în orice moment împotriva riscurilor de credit, a riscurilor de contraparte, a riscurilor de piață, a riscurilor operaționale și a riscurilor juridice și comerciale care nu sunt deja acoperite de respectivele resurse financiare specifice, precum și că CPC are capacitatea de a realiza o lichidare sau o restructurare ordonată a operațiunilor sale dacă acest lucru este necesar.
- (2) Tratatul privind cerințele de capital al instituțiilor de credit și al societăților de investiții ar trebui să fie luat în considerare în mod expres în ceea ce privește standardele tehnice, deoarece contrapărțile centrale sunt expuse, atunci când realizează activități neacoperite, unor riscuri similare celor cu care se confruntă instituțiile de credit și societățile de investiții. Ar trebui luate în considerare și părțile relevante din Principiile pentru infrastructurile pieței financiare emise de Comitetul pentru plăți și decontări și de Organizația Internațională a Reglementatorilor de Valori Mobiliare („principiile CPSS-IOSCO”). Pentru a se asigura că au capacitatea de a organiza o lichidare sau restructurare ordonată a activităților lor, contrapărțile centrale ar trebui să dețină suficiente resurse financiare pentru a susține cheltuielile operaționale pe o perioadă de timp adecvată. Pe parcursul unei astfel de perioade, o CPC ar trebui să poată să instituie orice fel de măsuri pentru a-și reorganiza operațiunile critice, inclusiv de recapitalizare, de înlocuire a conducerii, de revizuire a strategiilor de afaceri, a structurii cheltuielilor sau a tarifelor și comisionelor, de restructurare a serviciilor pe care le oferă, de lichidare a portofoliului de compensare, de fuzionare cu o altă CPC sau de transfer al activităților sale de compensare către o altă CPC. O CPC trebuie să își

continue operațiunile și pe perioada lichidării sau a restructurării. În acest caz, este posibil ca anumite costuri, precum cele de comercializare, să scadă, în timp ce altele, cum ar fi cheltuielile judiciare, pot crește. Prin urmare, utilizarea cheltuielilor de exploatare brute anuale este considerată o estimare adecvată a cheltuielilor efectuate realmente pe perioada lichidării sau a restructurării operațiunilor unei contrapărți centrale. Pentru a lua în considerare diversitatea practicilor contabile de la o CPC la alta, cheltuielile operaționale ar trebui evaluate în conformitate cu standardele internaționale de raportare financiară (IFRS) adoptate în temeiul Regulamentului (CE) nr. 1606/2002 al Parlamentului European și al Consiliului din 19 iulie 2002 privind aplicarea standardelor internaționale de contabilitate ⁽³⁾ sau în conformitate cu un număr limitat de alte norme aplicabile în domeniu, astfel cum prevede dreptul Uniunii.

- (3) Deoarece capitalul trebuie să fie în orice moment suficient pentru a asigura o lichidare ordonată și o protecție adecvată împotriva riscurilor relevante, astfel cum se prevede la articolul 16 alineatul (2) din Regulamentul (UE) nr. 648/2012, este necesar să se creeze un instrument de avertizare timpurie pentru a permite informarea autorităților competente cu suficient timp înainte asupra situațiilor în care capitalul contrapărții centrale se apropie de cerința de capital, prin introducerea unui prag de notificare stabilit la 110 % din cerința de capital.
- (4) În pofida dificultăților pe care le prezintă cuantificarea expunerii la riscul operațional, Directiva 2006/48/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 14 iunie 2006 privind inițierea și exercitarea activității instituțiilor de credit ⁽⁴⁾ reprezintă punctul de referință relevant în scopul stabilirii cerinței de capital pentru contrapărțile centrale. În conformitate cu Directiva 2006/48/CE, definiția riscului operațional ar trebui să includă riscul juridic legat de respectarea standardelor tehnice privind cerințele de capital pentru contrapărțile centrale.
- (5) Directiva 2006/48/CE și Directiva 2006/49/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 14 iunie 2006 privind rata de acoperire a capitalului întreprinderilor de investiții și al instituțiilor de credit ⁽⁵⁾ reprezintă un punct de referință adecvat în scopul stabilirii cerințelor de capital pentru acoperirea riscurilor de piață, de credit și de contraparte care nu sunt acoperite de resurse financiare specifice, deoarece sunt similare celor cu care se confruntă instituțiile de credit sau de societățile de investiții.

⁽¹⁾ Aviz nepublicat încă în Jurnalul Oficial.⁽²⁾ JO L 201, 27.7.2012, p. 1.⁽³⁾ JO L 243, 11.9.2002, p. 1.⁽⁴⁾ JO L 177, 30.6.2006, p. 1.⁽⁵⁾ JO L 177, 30.6.2006, p. 201.

- (6) Dacă cerințele de la articolele 52 și 53 din Regulamentul (UE) nr. 648/2012 sunt îndeplinite, o CPC nu trebuie să dețină capital pentru expunerile comerciale și contribuțiile la fondul de default rezultate în temeiul unui acord de interoperabilitate. Cu toate acestea, dacă aceste cerințe nu sunt îndeplinite, legăturile existente între contrapărțile centrale le-ar putea expune la riscuri suplimentare în cazul în care garanțiile furnizate de acestea nu sunt pe deplin protejate și nici izolate în caz de faliment (*bankruptcy remote*) sau în cazul în care contribuțiile la fondul de default sunt expuse riscului în eventualitatea situației de default a unui membru compensator al contrapărții centrale destinate. Prin urmare, în astfel de cazuri ar trebui să se aplice cerințe de capital contribuțiilor la fondul de default și expunerilor din tranzacții cu alte contrapărți centrale. Pentru a se evita efectele de contagiune, ar trebui ca, în general, tratamentul acordat contribuțiilor la fondul de default al altor contrapărți centrale să fie mai conservator decât tratamentul acordat expunerilor instituțiilor de credit față de contrapărțile centrale. Resursele proprii al unei contrapărți centrale utilizate pentru a contribui la fondul de default al unei alte contrapărți centrale nu ar trebui să fie luate în considerare în sensul articolului 16 alineatul (2) din Regulamentul (UE) nr. 648/2012, deoarece acestea nu sunt investite în conformitate cu politica sa de investiții. De asemenea, aceste resurse nu ar trebui să fie luate în calcul de două ori în scopul calculării expunerilor ponderate la risc care decurg din aceste contribuții.
- (7) Intervalul de timp necesar pentru o lichidare ordonată este strict dependent de serviciile de compensare furnizate de o anumită CPC și de condițiile de piață în care funcționează, în special în cazul în care o altă CPC îi poate prelua serviciile. Prin urmare, numărul de luni necesare pentru lichidare ar trebui să se bazeze pe estimări proprii ale contrapărții centrale, sub rezerva aprobării de către autoritatea competentă. Trebuie introdus un număr minim de șase luni pentru a se asigura un nivel prudent al cerințelor de capital.
- (8) Riscul comercial se referă la riscul pe care și-l asumă o CPC în raport cu eficiența sa și cu eventualele modificări ale condițiilor economice generale care i-ar putea periclita poziția financiară, ca o consecință a scăderii veniturilor sau a creșterii cheltuielilor sale, având ca rezultat o pierdere care trebuie să fie dedusă din capitalul contrapărții centrale. Întrucât nivelul riscului comercial depinde în mare măsură de situația individuală a fiecărei contrapărți centrale și poate fi cauzat de diverși factori, cum ar fi procedurile ineficiente, condițiile de piață defavorabile, reacția ineficace la progresul tehnologic sau executarea deficitară a strategiilor de afaceri, cerința de capital ar trebui să se bazeze pe o estimare proprie a contrapărții centrale, sub rezerva aprobării de către autoritatea competentă. Pentru a se asigura un nivel prudent al cerințelor de capital, trebuie să fie introdus un prag.
- (9) Autoritatea bancară europeană (ABE) a acționat în strânsă cooperare cu Sistemul European al Băncilor Centrale (SEBC) și a consultat Autoritatea europeană pentru valori mobiliare și piețe (AEVMP) înainte de a prezenta proiectele de standarde tehnice pe care se bazează prezentul regulament. Aceasta a organizat, de asemenea, consultări publice deschise cu privire la proiectele de standarde tehnice de reglementare, a analizat eventualele costuri și beneficii aferente și a solicitat avizul Grupului părților interesate din domeniul bancar înființat în conformitate cu articolul 37 din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽¹⁾.
- (10) Prezentul regulament se bazează pe proiecte de standarde tehnice de reglementare prezentate Comisiei Europene de Autoritatea europeană de supraveghere (Autoritatea bancară europeană),
- ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:
- Articolul 1**
Cerințe de capital
- (1) O CPC are un capital, inclusiv rezultatul reportat și rezervele, care în orice moment este cel puțin egal cu suma următoarelor elemente:
- (a) cerințele de capital ale contrapărții centrale pentru lichidarea sau restructurarea activităților sale, calculate în conformitate cu articolul 2;
 - (b) cerințele de capital ale contrapărții centrale pentru riscurile operaționale sau juridice, calculate în conformitate cu articolul 3;
 - (c) cerințele de capital ale contrapărții centrale pentru riscurile de credit, de contraparte sau de piață, calculate în conformitate cu articolul 4;
 - (d) cerințele de capital ale contrapărții centrale pentru riscul comercial, calculate în conformitate cu articolul 5.
- (2) O CPC dispune de proceduri pentru identificarea tuturor surselor de risc care i-ar putea afecta funcțiile în curs de desfășurare și are în vedere probabilitatea producerii de efecte adverse potențiale asupra veniturilor sau cheltuielilor sale sau asupra nivelului capitalului său.
- (3) Dacă valoarea capitalului deținut de o CPC în conformitate cu alineatul (1) este mai mică de 110 % din cerințele de capital sau mai mică de 110 % din suma de 7,5 milioane EUR („pragul de notificare”), CPC notifică imediat autoritatea competentă și o informează apoi cel puțin săptămânal, până în momentul în care capitalul deținut de CPC revine la un nivel superior pragului de notificare.
- (4) Notificarea în cauză se face în scris și cuprinde următoarele elemente:
- (a) motivele pentru care capitalul contrapărții centrale a scăzut sub pragul de notificare și o descriere a perspectivei pe termen scurt în ceea ce privește situația financiară a contrapărții centrale;
- ⁽¹⁾ JO L 331, 15.12.2010, p. 12.

- (b) o descriere cuprinzătoare a măsurilor pe care CPC intenționează să le adopte pentru a asigura conformitatea permanentă cu cerințele de capital.

Articolul 2

Cerințe de capital pentru lichidare sau restructurare

(1) O CPC își împarte la douăsprezece cheltuielile de exploatare brute anuale pentru a determina cheltuielile operaționale brute lunare și înmulțește numărul obținut cu intervalul de timp necesar pentru lichidarea sau restructurarea activităților sale, stabilit în conformitate cu alineatul (2). În urma acestui calcul rezultă capitalul necesar pentru a asigura lichidarea sau restructurarea ordonată a activităților contrapărții centrale.

(2) Pentru a determina intervalul de timp necesar pentru lichidarea sau restructurarea activităților sale, menționat la alineatul (1), o CPC supune autorității competente spre aprobare, în conformitate cu competențele autorității competente respective în temeiul titlului III din Regulamentul (UE) nr. 648/2012, propria sa estimare a intervalului de timp adecvat pentru lichidarea sau restructurarea activităților sale. Intervalul de timp estimat trebuie să fie suficient pentru a asigura, chiar și în condiții de criză a pieței, lichidarea sau restructurarea ordonată a activităților sale, reorganizarea operațiunilor sale, lichidarea portofoliului său de compensare sau transferarea activităților sale de compensare către o altă CPC. Estimarea ia în considerare lichiditatea, dimensiunea, structura scadențelor și obstacolele transfrontaliere potențiale ale pozițiilor contrapărții centrale și tipul de produse compensate. Intervalul de timp necesar pentru lichidarea sau restructurarea activităților utilizat la calcularea cerinței de capital este de minimum șase luni.

(3) O CPC își actualizează estimarea intervalului de timp adecvat pentru lichidarea sau restructurarea activităților sale ori de câte ori se produce o schimbare semnificativă a ipotezelor care stau la baza estimării și transmite această estimare actualizată autorității competente spre aprobare.

(4) În sensul prezentului articol cheltuielile operaționale sunt interpretate în conformitate cu standardele internaționale de raportare financiară (IFRS) adoptate în temeiul Regulamentului (CE) nr. 1606/2002, sau în conformitate cu Directivele 78/660/CEE⁽¹⁾, 83/349/CEE⁽²⁾ și 86/635/CEE⁽³⁾ ale Consiliului, sau în conformitate cu principiile de contabilitate general acceptate ale unei țări terțe considerate echivalente cu IFRS în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 1569/2007 al Comisiei⁽⁴⁾, sau cu standardele de contabilitate ale unei țări terțe a căror utilizare este permisă în conformitate cu articolul 4 din regulamentul respectiv, după caz. Contrapărțile centrale utilizează cele mai recente informații auditate din situația lor financiară anuală.

Articolul 3

Cerințele de capital pentru riscul operațional și riscul juridic

(1) O CPC își calculează cerințele de capital pentru riscul operațional – inclusiv juridic – menționate la articolul 1,

⁽¹⁾ JO L 222, 14.8.1978, p. 11.

⁽²⁾ JO L 193, 18.7.1983, p. 1.

⁽³⁾ JO L 372, 31.12.1986, p. 1.

⁽⁴⁾ JO L 340, 22.12.2007, p. 66.

folosind fie abordarea de bază, fie abordările de evaluare avansată, astfel cum se prevede în Directiva 2006/48/CE, sub rezerva restricțiilor prevăzute la alineatele (2)-(7).

(2) O CPC poate utiliza abordarea de bază în vederea calculării cerințelor sale de capital pentru acoperirea riscului operațional în conformitate cu dispozițiile prevăzute la articolul 103 din Directiva 2006/48/CE.

(3) O CPC dispune de un sistem bine documentat de evaluare și administrare a riscului operațional, cu responsabilități clar stabilite. Aceasta își identifică expunerile la riscul operațional și urmărește datele relevante privind riscul operațional, inclusiv datele privind pierderile substanțiale. Acest sistem face obiectul reexaminării periodice efectuate de o parte independentă, care posedă cunoștințele necesare pentru a efectua astfel de reexaminări.

(4) Sistemul de evaluare a riscului operațional al unei CPC este strâns integrat în procesele de gestionare a riscurilor ale contrapărții centrale. Rezultatele evaluării riscului operațional constituie o parte integrantă a procesului de monitorizare și control al profilului de risc operațional al contrapărții centrale.

(5) O CPC implementează un sistem de raportare către conducerea superioară, care asigură furnizarea de rapoarte privind riscul operațional funcțiilor relevante din cadrul instituțiilor. O CPC dispune de proceduri pentru adoptarea de măsuri adecvate pe baza informațiilor incluse în rapoartele către conducere.

(6) De asemenea, o CPC poate solicita permisiunea autorității sale competente pentru a utiliza abordările de evaluare avansată. Autoritatea competentă îi poate acorda contrapărții centrale permisiunea de a utiliza abordările de evaluare avansată pe baza propriilor sisteme de evaluare a riscului operațional în conformitate cu articolul 105 din Directiva 2006/48/CE.

(7) Contrapărțile centrale care utilizează abordările avansate de evaluare, astfel cum se prevede la alineatul (6) pentru calcularea cerințelor de capital pentru acoperirea riscului operațional, dețin capital care este în orice moment mai mare sau egal cu 80 % din cerința de capital calculată utilizând abordarea de bază, în conformitate cu alineatul (2).

Articolul 4

Cerințele de capital pentru riscul de credit, riscul de contraparte și riscul de piață care nu sunt deja acoperite prin resurse financiare specifice menționate la articolele 41-44 din Regulamentul (UE) nr. 648/2012

(1) O CPC își calculează cerințele de capital menționate la articolul 1 însumând 8 % din valorile expunerilor ponderate în funcție de riscul de credit și riscul de credit al contrapărții, cu cerințele de capital pentru riscul de piață, calculate în conformitate cu Directivele 2006/48/CE și 2006/49/CE, sub rezerva restricțiilor prevăzute la alineatele (2)-(5).

(2) Pentru calcularea cerințelor de capital pentru riscul de piață care nu este deja acoperit de resurse financiare specifice, astfel cum se menționează la articolele 41-44 din Regulamentul (UE) nr. 648/2012, o CPC utilizează metodele prevăzute în anexele I-IV la Directiva 2006/49/CE.

(3) Pentru calcularea valorilor expunerilor ponderate la risc pentru riscul de credit care nu este deja acoperit de resurse financiare specifice, astfel cum se menționează la articolele 41-44 din Regulamentul (UE) nr. 648/2012, o CPC aplică abordarea standardizată pentru calculul riscului de credit prevăzută la articolele 78-83 din Directiva 2006/48/CE.

(4) Pentru calcularea valorilor expunerilor ponderate la risc pentru riscul de credit al contrapărții care nu este deja acoperit de resurse financiare specifice, astfel cum se menționează la articolele 41-44 din Regulamentul (UE) nr. 648/2012, o CPC utilizează metoda marcării la piață prevăzută în partea 3 din anexa III la Directiva 2006/48/CE și metoda generală bazată pe garanții financiare (*Financial Collateral Comprehensive Method*) aplicând ajustările de volatilitate bazate pe parametri prudențiali prevăzute în partea 3 din anexa VIII la Directiva 2006/48/CE.

(5) În cazul în care toate condițiile menționate la articolele 52 și 53 din Regulamentul (UE) nr. 648/2012 nu sunt îndeplinite și în cazul în care o CPC nu își folosește propriile resurse,

CPC aplică o pondere de risc de 1 250 % expunerii sale care decurge din contribuțiile la fondul de default al unei alte contrapărți centrale și o pondere de risc de 2 % expunerilor sale legate de tranzacțiile cu o altă CPC.

Articolul 5

Cerințe de capital pentru riscul comercial

(1) CPC înaintează autorității competente spre aprobare, conform competențelor autorității competente în temeiul titlului III din Regulamentul (UE) nr. 648/2012, propriile sale estimări cu privire la capitalul necesar pentru a acoperi pierderile care rezultă din riscul comercial, realizate pe baza unor scenarii negative previzibile în mod rezonabil, relevante pentru modelul său de afaceri.

(2) Cerința de capital pentru riscul comercial este egală cu estimarea aprobată și are o valoare de minimum 25 % din cheltuielile operaționale brute anuale. În scopul prezentului articol, cheltuielile operaționale brute sunt interpretate în sensul de la articolul 2 alineatul (4).

Articolul 6

Prezentul regulament intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Bruxelles, 19 decembrie 2012.

Pentru Comisie
Președintele
José Manuel BARROSO